

Рисерлін.

I.

Усе гуляки ссидзюцца і перакідаюць
адзін другому хустачку, гаворучы прас-
гэтайм акс-колемы слова, прыкладна,
рак. Той, каму кінцы хустачку, на-
вінен сказаць слова пад рыфму, пры-
кладам, Мак. што не скажэ лут-
ка, таццё фронт.

II.

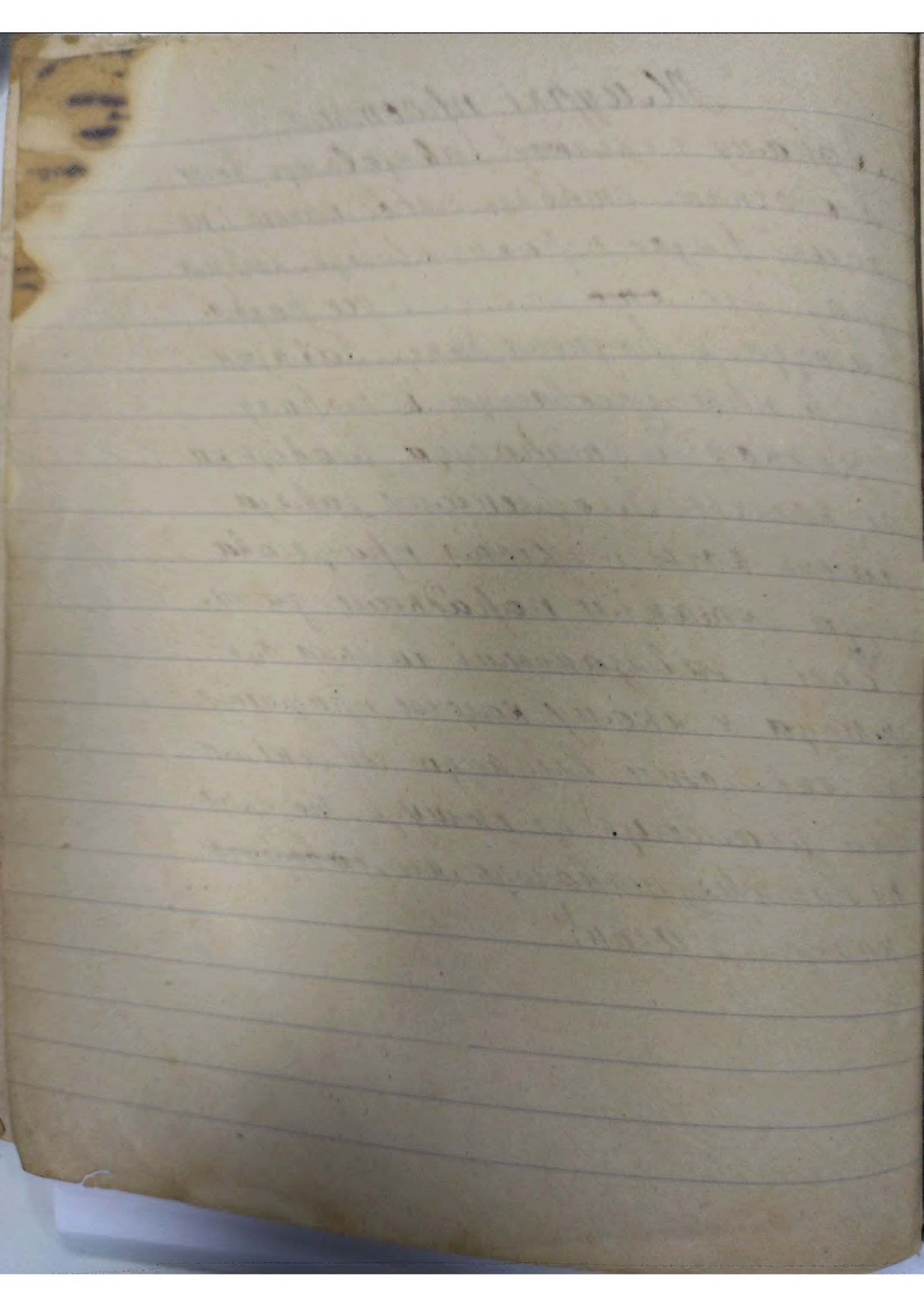
Нідаючы хустачку кажа акі-коле-
чы сказ, другі навінен адказаць дру-
гі сказ пад рыфму першаю. Пры-
кладам, адзін кажа: "Пойдзем гуляць,"
другі кажа: "А лачу есць; трэці
кажа: "А а буду араць; і т. д.

Рассказ.

На порибавдо, аднаму з гунакэй ўсе коты
з рэштэй гунакэй кажа на слову, з акце
той наймен екімавці акі колечы расказ.
Хто не, сурше хутка екімавці або расказ
або вышдзе на екімавці, той тлаціць драг.
Словы трэба ушытваць у расказе ў тым
парадку, у якім яны даюць. Прыкладам,
даюць словы: Гану.м. м.е. мідзвездз
рукі. Можна екімавці расказ у родзе
гэтакага: А з Гану.м. наймені ў.м.е.;
таш на нас выкачаў мідзвездз. Мы
спамалілі і.г.г. і.г.г. і.г.г. і.г.г. і.г.г.
і.г.г.

Ммуркі протімя.

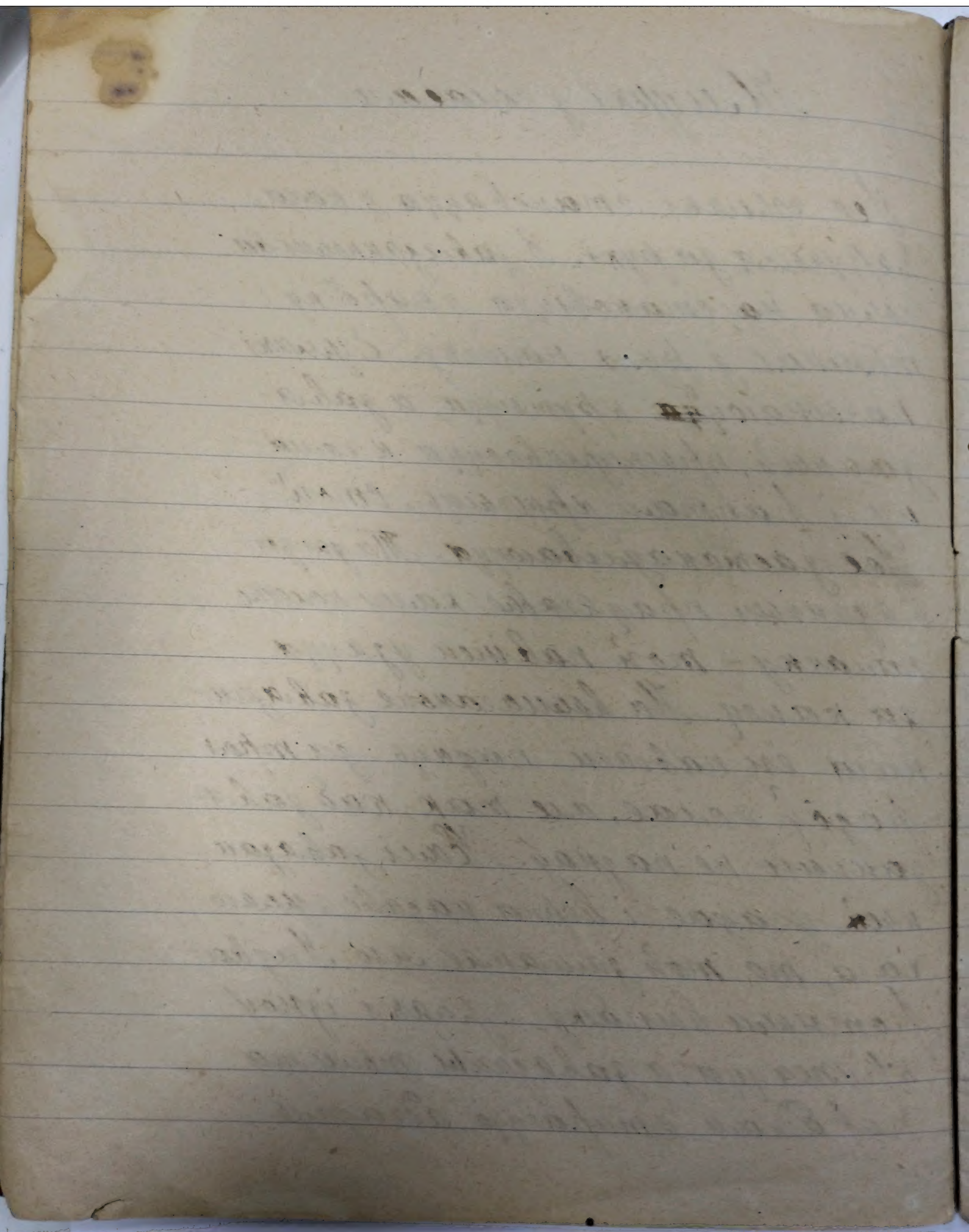
Адунаму з гунакою завязавоць вочы
хустачкаю, ставаць сярод пакою і не-
колькі разоў перакружваюць, кады
знаў дзе ~~што~~ стаіць і усе разба-
гаюцца ў розныя бакі. Завязан-
ныі прыслуховаюцца к шору
гунакою і стараюцца знайсць ка-
го-калечы. Змоўленаму завяза-
ваюць вочы і гуныя працягва-
юцца гэтакім парадкам далей.
Калі з завязанымі вачыма блі-
жыцца к якому-калечы прадамету,
аб які мота выцягваць або які мо-
жа знамоць ці екінуць, то гуна-
кі папярэджваюць яго, ~~гаворучы~~
кажучы „агон!“

Ммуркі з голасам.

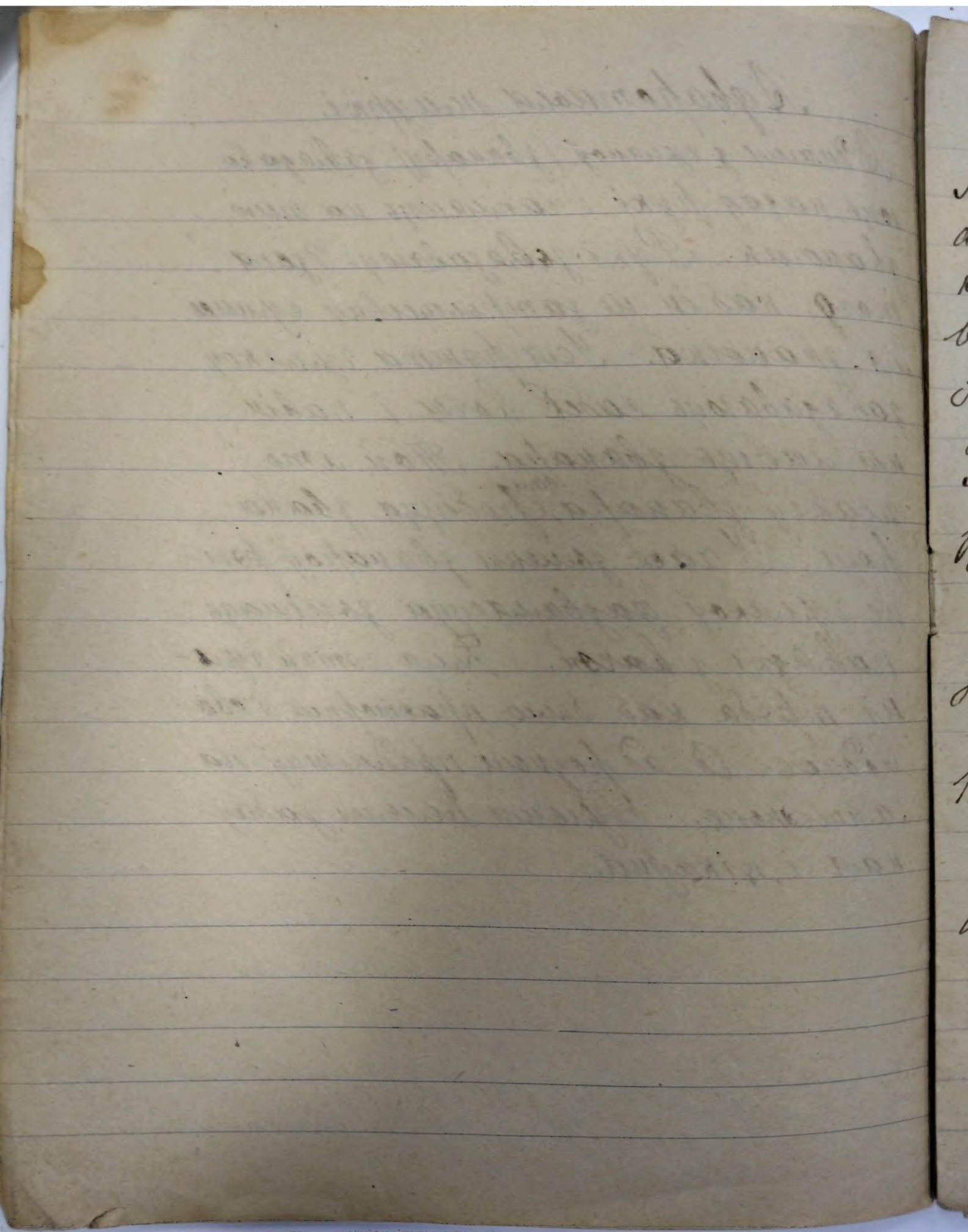
Усе гумакі становяцца у кола,
бяручыся за рукі. З завязанымі ва-
чыма ~~на~~ становіцца у сярэдку і
трымае ў руках палачку. Гумакі
пачынаюць ~~б~~ кружыцца, а завя-
заны і прымушваецца к гома-
ну і раптам крычыць: „стой!“

Усе застаюцца на месцы. Тады за-
вязаны працягвае каму колен
палачку — той павінен узяцца
за канец. На вымаганне завязан-
нага ён павінен падаць да трох
разоў голас, але так, каб завя-
заны не пазнаў. Калі завязан-
ны ўгадае і верна назаве гумаю-
чага, то той змяняе яго. Уадво-
хотным выпадку гумакі ідуць
кружыцца, а завязаны трымае
палачка і стараецца адгадаць.

Азваротная ммуркі.

Азваротная ммуркі (званару) заважаюць назад рукі і чатыраюць на шасю званочак. Рукі заважаваюць дзяця тагд, каб ён не затрымліваў сумас-
ля званочка. Уся рэчца гунакоў заважаюць сабе^{самі} ногамі і паві-
ным лавіць званара. Жой, што
злавіў званара, жодіцца звана-
ром. У часе змены званароў рэч-
це гунакоў дазваляецца звнімоць
павязкі з вачэй. Для гэтай цыв-
ні трэба каб было прасторнае і сва-
ходнае ад ад розных прадметаў на-
машчэньне. Гэтая вельмі задаў-
ная і цікавая.

Знаходжанне славянай рэч.

Адзін з гукаў выхадзіць у дзвурі пакоя,
а рэшткі баруць ахую-колекты не влі-
кую рэч, прыкладай, марсвцёнак, наса-
вучо кустакну і г. д., хавалюць дзе-колекты
у хаце і кмітуць вадзячага. Як ён
увоўдзе гукамі крычаць: холодна! ка-
лі ен стаіць даўна ад славянай
рэч, або „Цятмей“, „цётма“, „горча-
ча“, калі ен усе бліжэйша да ае.

Уточны крок „Горача!“ вадзячы
звартасць асабліваю уважанае
на тое мейсца, дзе стаіць і ста-
раецца ў гэтым мейсцы знайсці
славяную рэч.

Можна гэты градіць і пад музыку,
або паянне. Калі граюць, або паяюць
гучна, то вадзячы павінен ведаць,
што стаіць даўна ад славянай рэч;
а калі ціха — значыць бліжэйша да ае.

Трудачиет.

Зуєня дия двай. На паперы праведноу хар-
ту і на адным канцы піша свое прозвішча дия
з зуєнкау, а на другім дзурі. Затым на
харце адін аднаму прапануе ападаць,
у акой руцэ схаваны які колечы не ваяіт-
кі прадае, прыкі, гудік, шэро, манчма і г.
Ато не угадае, ставіць на сваім канцы
наікі букву М, калі не угадау і дзурі
раз, то ставіць - р і г. д. А калі уга-
дае, то ставіць гэтую букву той,
у каго угадае і чарна хавачу пра-
дае пераходзіць таю угадаўшаму.

Этак зуєняюць да таго моманту,
покуль ^{у каго} ~~што~~ колечы не атрымае на
высідзе слова - трудачиет. Першы
атрымаўшы гэтае слова лічы-
ца праўграўшым.

Каміурт мавейіау

Один з унікалу видіраєца за кірауіа
вору. і становіца у народку. За тым
си адведзіць і назначас поминалу даць
якою касечы мавейіау. Та у знаму
пачаткаю усе павіхны краіаць, не
раіаючы ^{тм} мавейіау, якімі аны
названы. Та знаку кірауіа
каміурт спынаєца, але звычай-
на музикаіты не вистрымаіва-
юць даўга і заміваюца роіаіаіа.

Оркестра "

Кожний гурмак вибирає сабе які-ко-
лечі музичні струменти. У народ-
ну становіщу капзельмайстра і па-
маткою наказує починати.

Усе разам пераймають вибрані
гуку вибраної струменталі
виходить акушцельна музика,
яка канчаєща тільки на зна-
ку капзельмайстра.

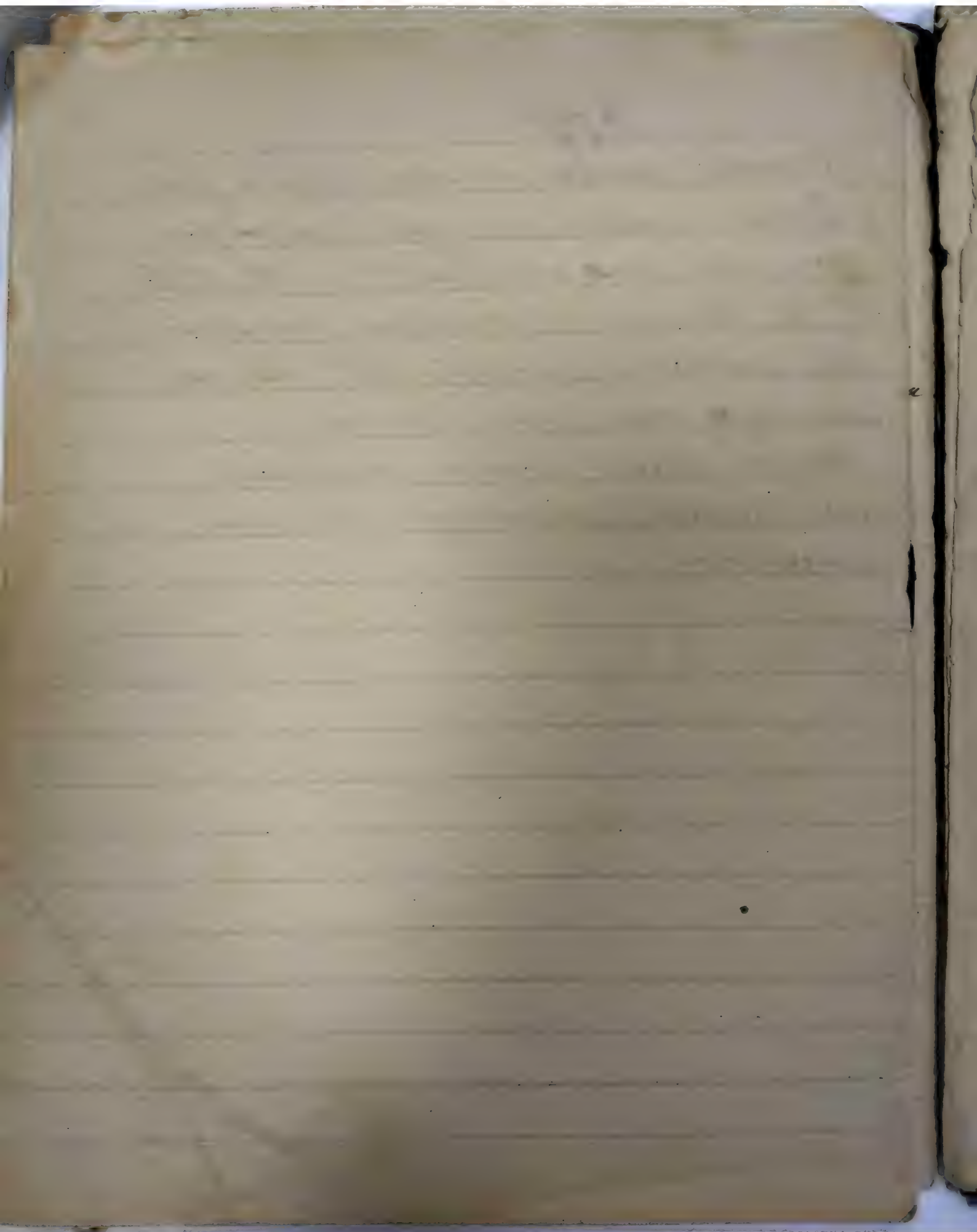
Кельна музиканти.

Гурмак надобна да патаряднай, толь-
кі тут музиканти пераймають
ня гукі того ці іншані струмен-
ту, а толькі ружі, прыкладані, дуб-
каны, або скрипача і г. д. Кто
засмачає ці вымавіць які ко-
лечі гук, той маюць франт.
Гурмак канчаєща, ак надаряца даво-
лі франтау.

Брр!

Хочеша гуанка на гарзе навінен лічыць
з адзінкі і усякі раз, калі падкладзіць
да лічбы ^{прыклад} многаразнаа, 7, 2. з. 14, 21, 28,
35, 42, 49 і г. д. то замесця гэтых ліч-
баў навінны казаць: Брр! Ато на-
мміцца, той плаціць факт.

Гэтую гуанку можна данаваць
і к дзеці і маленька і больша
развiткy.

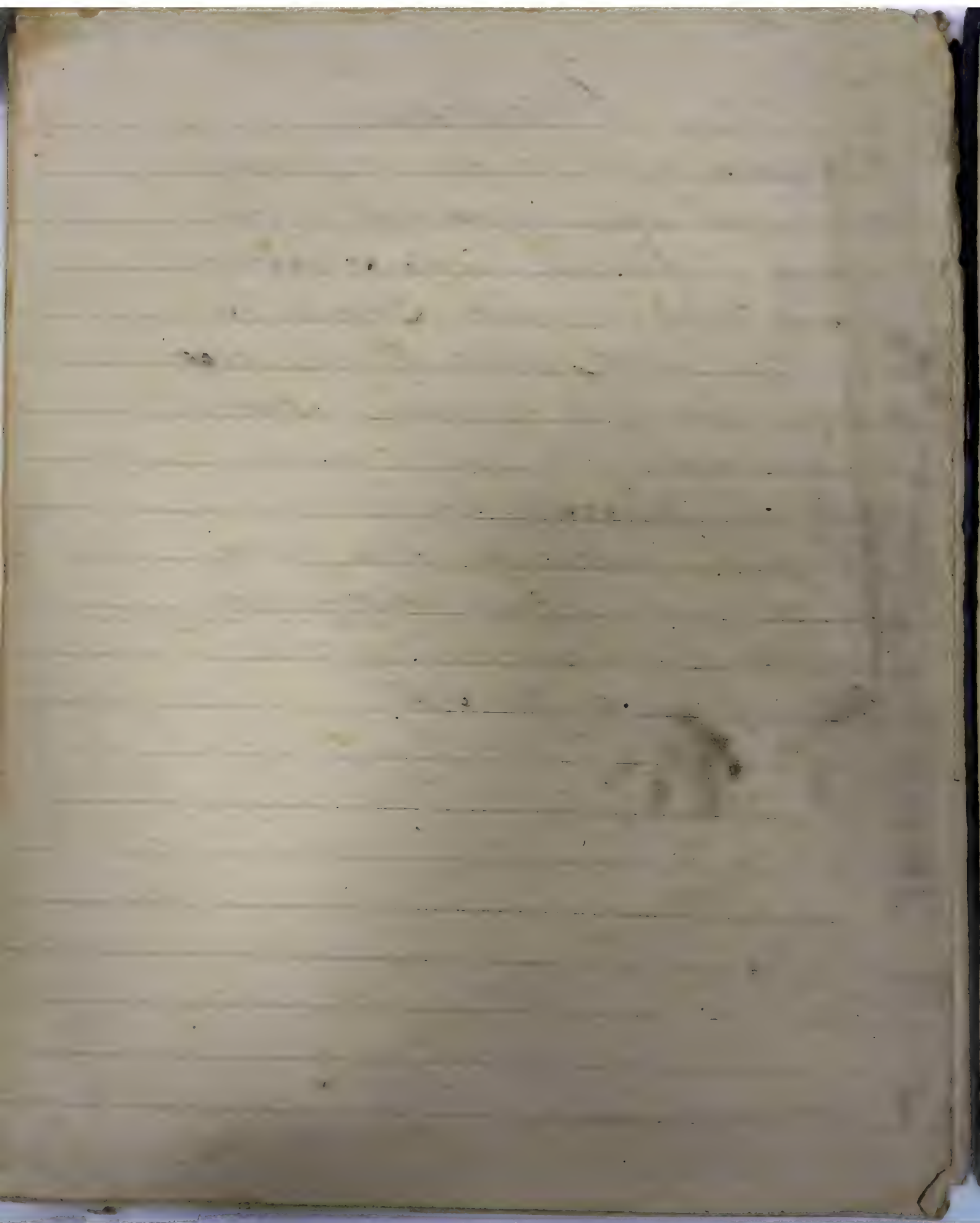
Абарона.

Вадзачы што-колічы задуманае і пы-
тае кожнаму з рэчымі звычайнаю, да ча-
го падобна задуманае. Арыштаўны
уеіх, ён кажа, што задумаў і про-
сіць уеіх бараніць падобу. Арышча-
зам, адзім сказаў, што задуманае
падобна да паперы, другі-да стала,
трэці да печкі і г. д. Вадзачы
задумаў - свеч. Апершы кажа,
што свеч і папера-белы; другі
- стоі, як быцца ^{дэкарацыя} накрыты адру-
сам, падобны да свечы; трэці
- падманавы печка падобна да свеч-
ы. Кіто не абароніць падобу,
той пачыць франт.

Присесте.

Воздзячы ніка які-колічы расказ,
а таўмаючы праг іменнасьці пучас
мейсца. З рэчымі ніхто не павінен
ведаць, што ён ніка. Затым ва-
дзячы на харэе пачае гукаю, а куды
апы паэтавіцід прышесту і ставіць
яе, прышесту, на прапушчэння
мейсца у расказе на парадку.
У рэчце гаворачае ўсё расказ
коб усе чыі. Усёсці бываюць та-
кія неуразумелы, што выкі-
кае агульны рогат.

Цені.

Кали свідано на маю, то развеша-
каюць дзюру, і адзім з гушакоў са-
дзіцца да не твараю. Дзюру ^{настою}
або на ~~маю~~ ^{узелка} ставяць свечку. Рым-
та гушакоў ходзіць на гарзе між
свечкаю і ~~до~~ ^{до} вадзяным-адга-
даючым, стараючыся звыш-
ніць сваю фігуру. Вадзяны
на цені старецца угадаць, што
прайшоў. Каго угадае, той за-
ступнае аю месца.

